

Виховна година для учнів 9-11 класів,

присвячена Дню пам'яті захисників України, які загинули в боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України (29 серпня 2023)

1 Бесіду почати з прослуховування гімну України (Раджу вам у вільний від занять час подивитись в інтернеті український фільми «Позивний «Бендерос», «Доброволець»).

14.04.2014 року розпочалася широкомасштабна антитерористична операція (АТО)-комплекс військових і спеціальних організаційно-правових заходів українських силових структур, спрямований на протидію діяльності незаконних російських і проросійських збройних формувань у війні на сході України.

Наступ терористів привів до проголошення 07.07 та 27.07 2014 року так званих ДНР, ХНР,ЛНР. Склалася дуже непроста ситуація- загроза територіальній цілісності нашої держави, бо ЗСУ були максимально ослаблені під час президенства В.Януковича. Під російський контроль було взято СБУ, розвідку, міліцію, міністром оборони України був громадянин РФ.

Цей важкий час для України спричинив появу такого явища, як добровольчі батальйони, вступ до яких відбувався на добровольчій основі.

Чому саме 29 серпня -День пам'яті захисників України?

Цей день приурочено воєнним подіям на сході України.

У ніч на 5 липня 2014 року сили АТО вибили сепаратистів з їх головного форпосту м.Слов'янськ, далі було звільнено Краматорськ, Дружківку, Артемівськ і Костянтинівку. Станом на ранок 24 серпня донецьке угруповання противника було відрізано від луганського, тобто від ліній постачання з території Росії. Контрольована сепаратистами територія зменшилась до однієї п'ятої від території Луганської та Донецької областей. Однак українські війська були виснажені, значними були втрати в техніці. Деякі підрозділи фактично втратили боєздатність і були направлені на переформування.

Уранці 24 серпня, у День незалежності України, Росія ввела на нашу територію свої війська. Стратегічна ситуація одразу змінилася. Підрозділи ЗСУ та добровольчі батальйони опинилися в оточенні під Іловайськом, але продовжували боронити власну землю, завдаючи відчутних втрат ворогу.

Командування РФ та ЗСУ домовились про почесне виведення українських військ з оточення, але без зброї. Незважаючи на домовленість, ворог підступно відкрив вогонь, сталося це саме 29.08. Тоді на соняшникових полях полягли сотні захисників України. Ми пам'ятаємо тих ГЕРОІВ, які поклали своє життя, захищаючи Україну від підступного ворога.

Сьогодні ви дізнаєтесь про звичайних громадян України, які стали Героями.

Дмитро Іванович Коцюбайло (позивний «**Да Вінчі**»), у свої неповні 19 років (замисліться- всього на декілька років старший від вас!) - український доброволець, молодший лейтенант. Учасник російсько-української війни, зокрема — командир взводу добровольців (2014) та роти (2015). 2014 року отримав важке поранення в Пісках Донецької області: в обличчя влучив уламок снаряду, розірвавши губу та вибивши зуб. Іншим уламком перебило ключицю, медикам довелося встановлювати пластину для скріплення, також були пошкоджені ребра. Через три місяці повернувся на фронт.

Брав участь у звільненні Карлівки, селища Піски, Авдіївки, а також у боях під Степанівкою, Савур-Могилою, Старогнатівкою.

17 березня 2016 року Коцюбайло призначено командиром 1-ї окремої штурмової роти ДУК ПС «Вовки Да Вінчі».

Російське вторгнення Дмитро з підрозділом зустріли на Донбасі, у лютому 2022 рота воювала поблизу Щастя на Луганщині. Навесні 2022 року штурмову роту «Вовки Да Вінчі» переформатовано в 1-й окремий механізований батальйон «Вовки Да Вінчі» у складі 67-ї окремої механізованої бригади ЗСУ.

7 березня 2023 року Коцюбайло загинув у битві за Бахмут. За словами заступника Дмитра, друга Капусти, після втримання траси на Хромове вони повернулися в Часів Яр, де їх накривала ворожа артилерія. Їх було троє: Капуста, Мітчел і ДаВінчі. Мітчел забіг у під'їзд, а Капуста з Дмитром були в дверях, коли відбувся вибух. Дмитро розвернувся і видавлював з себе, що він поранений. Через хвилину він знепритомнів. Незважаючи на швидку евакуацію, поранення Дмитра було в шию і несумісне з життям.

9 березня відбулося прощання з Дмитром у Бовшеві та Бурштині на малій батьківщині Героя (Івано-Франківщині), 10 березня відбулося прощання в Києві. Тисячі українців разом з Президентом України В. Зеленським та вищим керівництвом ВСУ прощалися з Дмитром на Майдані, з героєм, який значну частину життя присвятив захисту своєї Батьківщини. Перший доброволець, якому присвоєно звання «Герой України» прижиттєво. (Герой України (2021).)

Дмитра поховано в Києві, на Аскольдовій Могилі, священному місці для всіх громадян України, оспіваному у вірші українського поета Павла Тичини «Пам'яті тридцяти», присвяченому молодим Героям України, які загинули

в 1918 році, захищаючи рідну землю від більшовицького наступу.

На Аскольдовій могилі
Поховали їх —
Тридцять мучнів українців,
Славних, молодих...
На Аскольдовій могилі
Український цвіт!.....

Не можна не розповісти ще про одного Героя, про людину мирної професії, яку в Основ'янському районі дуже поважають вихованці та колеги. Це вчитель з великої літери - Змієнко Дмитро Олексійович (учитель ЗОШ №35) 24.02 2022, коли почалось широкомасштабне вторгнення ворога, він добровільно вступив у тероборону нашого міста. Далі героїчно захищав місто Бахмут. Був важко поранений, рятуючи життя, йому зробили чотири операції.

Зараз він проходить довготривалу реабілітацію в госпіталі, перебуваючи в інвалідному візку. З етичних міркувань не можу надати фото. Лікування потребує багато часу і матеріальних витрат.

Він потребує ДОПОМОГИ!!! Довгий час Дмитро Олексійович не давав номер картки, на яку вчителі історії нашого району відправили свої кошти, але цього, на жаль, замало.

Номер картки Змієнка Дмитра Олексійовича 4731219642507986

Допоможіть Герою!!!

Наприкінці спілкування пропоную Вам замислитись над такою проблемою: що всім громадянам України необхідно робити для наближення перемоги на ворогом? Чи достатньо тільки героїчної боротьба ЗСУ? Мабуть, недостатньо!!!

І тому в Україні народилося безпрецедентне явище, на яке ніяк не розраховував ворог- Волонтерський рух. Переважна більшість громадян, в тому числі і ви, шановні здобувачі освіти, так чи інакше бере участь у цьому русі, але головний ваш внесок у перемогу-це здобуття якісних знань, бо непереможною є країна, де майбутнє покоління освічене.

Кожний з вас володіє різними задатками, вони дуже потрібні рідній Україні зараз. Як приклад, винахід підлітка з Хмельниччини для ефективної боротьби з ворожими дронами. Або у віршах, як це в березні 2022 року показала

приклад незламного духу учениця 5 класу Катерини Калачинська з містечка Дергачі на Харківщині у власному вірші:

У центрі Харкова не чути	Хочу всім я побажати
Веселих голосів дітей.	Щастя й радості у хати,
А українці — сильні люди,	Миру нашій Україні,
Живуть в метро відтепер.	Щоб у небі українському
Але боятись ми не будем,	Літали тільки наші птахи!

І плакати вже не можна. А в полі нашому їздили хіба що трактори.
Бо зараз є в нас ще ті люди, Ворогів ми не бачили більше у містах
Які стоять на обороні України. Онуки й правнуки не знали,
Захисники і захисниці Що таке війна страшна
Волонтери й волонтерки І щоб більше ми не чули слів
Лікарі, електрики. « Почалась війна».

Дата написання березень 2022 рік

І про найголовніше: обов'язково підтримуйте один одного, не тільки своїх рідних та близьких, покажіть незламність власного духу.

Бо ми – українці, Україна- єдина! Слава Україні!

Матеріал підготував учитель історії комунального закладу « Харківський ліцей №53» Борзосєков С.О.